

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3277/2022
20.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Емил Лилић, адвокат из ..., против Предузећа за услуге и шпедицију „Милшпед“ доо, Београд, чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2089/22 од 13.05.2022. године, у седници одржаној 20.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2089/22 од 13.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 368/17 од 28.01.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име увећане зараде по основу прековременог рада за период од 01.12.2015. године до 30.11.2016. године исплати укупан износ од 37.740,08 динара са припадајућом каматом на појединачно одређене месечне износе од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца у делу за исплату увећане зараде по основу рада у сменама за период од 01.12.2015. године до 30.11.2016. године, повучена. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 151.910,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2089/22 од 13.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на чл. 403. и 441. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку Закона о парничном поступку („Службени

гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – др. закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате увећане зараде по основу прековременог рада поднета је дана 10.02.2017. године. Вредност предмета спора која се ревизијом побија је 37.740,08 динара.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, нити је ревизија поднета на основу члана 404. ЗПП, па како вредност предмета спора побијеног дела правноснаже пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ни ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић